

τὴν ψυχὴν μου εἰς τὸν ἄγγελον, ψυχορραγῶ Πελοπν. (Κυπαρισσ.): Πάει πῆγά, τελείωσε, ἀγγελοφέρνει αὐτός! Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀγγελεύω 3.

ἀγγελοφόρεμα τό, Σίφν. ἀγγελοφόρεμα Σῦρ. (Ἐρμούπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀγγελοφοροῦμαι.

Ἡ ψυχορραγία ἔνθ' ἄν.: Τὸν εἶδα τὸν ἄρρωστο ἀπάνω 'ς τ' ἀγγελοφόρεμα Ἐρμούπ. Ἐφτασα ἀπάνω 'ς τ' ἀγγελοφόρεμά του αὐτόθ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀγγελοθώρημα.

ἀγγελοφοροῦμαι Κυκλ. (Μῆλ. Τήν. κ.ά.) ἀγγελοφοροῦμαι Κυκλ. (Πάρ. κ.ά.) ἀγγελοφορεῖομαι Πελοπν. (Δημητρίαν.) Σίφν. κ.ά. ἀγγελοφορεῖομαι Ἄνδρ. Θήρ. ἀγγελοφορεῖμαι Κύθηρ. Πελοπν. (Ἀρκαδ. Καλάβρυτ. Λακεδ. Λακων. Ὀλυμπ. κ.ά.) ἀγγελοφορεῖμαι Πελοπν. (Μάν.) ἀγγελοφορεῖομαι Πελοπν. (Μάν.) ἀντιγγελοφορεῖμαι Κύθηρ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄγγελος καὶ τοῦ ρ. ἀφοροῦμαι παρὰ τὸ ὑφορῶμαι. Ἰδ. GHatzidakis Ἀγγελος und Verwandtes 9.

Βλέπω τὸν ἄγγελον τοῦ θανάτου, πνέω τὰ λοίσθια, ψυχορραγῶ ἔνθ' ἄν.: Αὐτὸς ἀγγελοφορεῖται τώρα Κυκλ. Ὁ ἄνθρωπος ἀγγελοφορεῖώτανε κ' ἐκείνη τὸν ρῶταγε ἂν θέλῃ νὰ τὸν σκεπάσῃ Ὀλυμπ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀγγελεύω 3.

ἀγγελοφορῶ ἀμάρτ. ἀγγελοφορῶ Σῦρ. (Ἐρμούπ.) Μετοχ. ἀγγιλουφουρισμένους Θράκ. (Μάδυτ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄγγελος καὶ τοῦ ρ. φορῶ. Ἡ μετοχ. ἀγγιλουφουρισμένους ἐγεννήθη κατὰ παρασχηματισμόν, διότι παρὰ τὸ φορῶ λέγεται καὶ φορῶ μετβ.

Ἐνδύομαι κατάλευκα ἐόρτια ἐνδύματα ἢ ἐν γένει ἐνδυμασίαν ἀρμόζουσιν εἰς ἄγγελον, καὶ δὴ ὥραιαν, ἔξοχον (τὸν ἄγγελον φαντάζεται ὁ λαὸς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον λευχειμονοῦντα συμφώνως πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν παράδ. Πβ. Ματθ. Εὐαγγ. 28, 3 «ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ [δηλ. τοῦ ἀγγέλου] ὡς ἀστραπὴ καὶ τὸ ἐνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡς χιών»): Ἀγγελοφόρεσε σήμερα, γιατί εἶναι γιορτὴ Ἐρμούπ. || Ἄσμ.

Ἀγγελοφορεμένη μου, μέλι μὲ τοῖς γλυκάδες, φαρμάκι ποῦ μὲ πότισες αὐτὲς τοῖς ἑβδομάδες Ἐρμούπ.

Ἀγγιλουφουρισμένη μου, ποιὸς σ' ἔδωκε τὴ χάρι, νὰ σαῖτενῃς τοῖς καρδιῆς χουρὶς νὰ 'χῃς δονεῖς; Μάδυτ.

ἀγγελοφρυδάτος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀγγελοφρυδάτος Σῦρ. (Ἐρμούπ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄγγελος καὶ τοῦ ἐπίθ. φρυδάτος.

Ὁ ἔχων φρυδία ἀγγελικά, ὥραϊα: Στρογγυλοπρόσωπος καὶ ἀγγελοφρυδάτος. Συνών. ἀγγελοφρύδης. Πβ. ἀγγελικαῖος 1, ἀγγελοφρυδοῦσα.

ἀγγελοφρύδης ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀγγελοφρύδης Σῦρ. (Ἐρμούπ.) κ.ά. ἀγγιλουφρύδης Μακεδ. (Σισάν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄγγελος καὶ φρύδι.

Ἀγγελοφρυδάτος, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἄν.: Εἶν' ὁμορφος ἄνθρωπος καὶ ἀγγελοφρύδης Ἐρμούπ. Πβ. ἀγγελικαῖος 1.

ἀγγελοφρύδι τό, Πελοπν. ἀγγελοφρύδι Σῦρ. (Ἐρμούπ.) ἀγγελοφρυδο Σῦρ. (Ἐρμούπ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄγγελος καὶ φρύδι. Περί τῆς κατ' ἀναλογ. μεταβολῆς τῆς καταλ. -ι εἰς -ο ἰδ. ΓΧατζιδ. MNE 2, 172 κέξ.

Ὁφρὺς ἀγγελική, ὥραϊα: Ἐχει ἀγγελοφρύδι ζωγραφιστὸ Ἐρμούπ. Εἶν' ὁμορφη, ἐκεῖνο τ' ἀγγελοφρυδὸς τῆς σὲ σφάζει! αὐτόθ. || Ἄσμ.

Κυρά μ', ὅταν θὰ στολιστῇς νὰ πᾶς 'ς τὴν ἐκκλησιά σου, βάνεις τὸν ἥλιο πρόσωπο καὶ τὸ φεγγάρ' ἀστήθῃ καὶ τοῦ κοράκου τὸ φτερό βάνεις ἀγγελοφρύδι Πελοπν.

ἀγγελοφρυδοῦσα ἐπίθ. θηλ. ἀμάρτ. ἀγγελοφρυδοῦσα Σῦρ. (Ἐρμούπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. ἀγγελοφρύδης καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦσα, περί ἧς ἰδ. ἈνθΠαπαδόπ. ἐν Ἀθηνᾶ 37 (1925) 192.

Ἡ ἔχουσα ἀγγελικὰς, ὥραϊας ὀφρὺς: Εἶν' ὁμορφη καὶ ἀγγελοφρυδοῦσα. Πβ. ἀγγελικαῖος 1.

ἀγγελοφτειασμένος ἐπίθ. Πελοπν. (Ἀρκαδ.) ἀγγελοφτειασμένος Κεφαλλ. Σῦρ. (Ἐρμούπ.) ἀγγιλουφκειασμένους Θεσσ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄγγελος καὶ τοῦ φτειασμένος μετοχ. τοῦ ρ. φτειάνω.

Ὁ ὑπὸ ἀγγέλου πλασμένος, εὐειδής, ὥραϊος ἔνθ' ἄν.: Νέος ἀγγελοφτειασμένος Ἀρκαδ. Ὅλα του εἶναι μὲ τὴν πέννα, ἀγγελοφτειασμένος! (μὲ τὴν πέννα ἐνν. ζωγραφιστὰ) Ἐρμούπ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀγγελικαῖος 1.

ἀγγελοχαϊδεμένος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀντιγγελοχαδεμένος Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄγγελος καὶ τοῦ χαϊδεμένος μετοχ. τοῦ ρ. χαϊδεύω.

Ἐκεῖνος τὸν ὅποιον καὶ οἱ ἄγγελοι, τὰ κατ' ἔξοχὴν ὥραϊα πλάσματα, θωπεύουν διὰ τὴν καλλονὴν του, ὥραϊος: Ἄσμ.

Εἶμαι μακρὺς, εἶμαι λεγνός, ἀντιγγελοχαδεμένος τῶν εἰς ἀγάπην πιστικὴν εἶμαι ἐμπιστεμένος. Μ' εὐτὸς τῶν με συχ-χώρησες τῶν μεταλαβημένων ἐπῆεν νύφ-φῃ τοῦ Χριστοῦ τῶν ἀντιγγελοχαδεμένων. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀγγελικαῖος 1.

ἀγγελοχαιρετίζω ἀμάρτ. ἀντιγγελοχαιρετίζω Χίος

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄγγελος καὶ τοῦ ρ. χαιρετίζω.

Χαιρετίζω (καθὼς ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ἐχαιρέτισε τὴν Παναγίαν κατὰ τὸν εὐαγγελισμόν) λέγων λόγους πλήρεις εὐμενείας καὶ ἀναγγέλων εὐφρόσυνα γεγονότα: Ἄσμ.

Παναγία χαριτωμένη | τὸ ἀντιγγελοχαιρετισμένη τὸ ἐμένα χαρίτωσέ με | τὸ ἀντιγγελοχαιρετίσέ με (ἀντιγγελοχαιρετισμένη = χαιρετισθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου).

ἀγγελοχτυπειοῦμαι ἀμάρτ. Ἀόρ. ἀγγελοχτυπήθη Καπ. (Σινασσ.) Μετοχ. ἀγγελοχτυπημένος Καπ. (Σινασσ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄγγελος καὶ τοῦ ρ. χτυπειοῦμαι, δι' ὃ ἰδ. χτυπῶ.

Πλήττομαι ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου τοῦ θανάτου, ψυχορραγῶ: Ἀγγελοχτυπήθη (ἤρρισε νὰ ψυχορραγῇ) (Συνών. φρ. τὸν χτύπ' σεν ὁ ἄγγελος). Συνών. ἀγγελεύω 3. Μετοχ. ἀγγελοχτυπημένος 1) Ὁ ψυχορραγῶν, ὁ πνέων